

*Doordat ze God niet vertrouwden,
hebben ze in plaats van 2 jaar uiteindelijk
40 jaar gekampeerd in de woestijn.*

DE HEER IS EEN KAMPEERDER

Van een tent in de woestijn tot wonen in ons hart:
God zoekt altijd de nabijheid van mensen.

Online lezen of delen

Mijn vrouw en ikzelf zijn fervente kampeers. Ikzelf doe dit al vanaf mijn prille kindertijd, zeker al 63 jaar geleden. Mijn ouders kampeerden altijd op eenzelfde camping in Vresse-sur-Semois.

De camping bevond zich langs de Semois en aan de overkant was er een bos. Er waren geen bomen op de camping, waardoor het tijdens de zomer soms verschrikkelijk warm kon zijn. We verhielpen ons met grote parasols om toch enigszins wat schaduw te creëren.

Mijn ouders sloegen de tent altijd op aan het water, bijna op het einde van de camping. En de toiletten en lavabo's bevonden zich aan het begin, zodat we tijdens de dag nog een serieuze afstand moesten afleggen voor onze sanitaire behoeften.

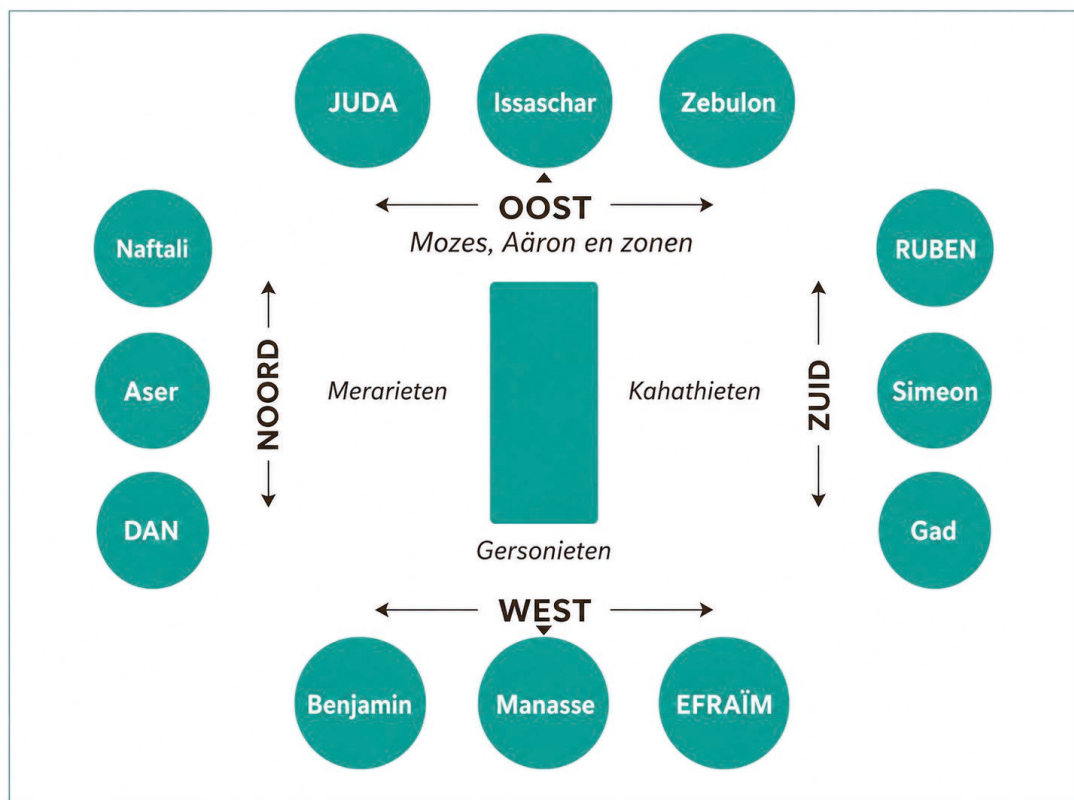
's Nachts werd er dan gewerkt met een toilet-emmer. Er was geen sprake van douches in het 'sanitair blok'. Pas jaren later kwam er vernieuwing, maar die bestond enkel uit een paar douches met koud water.

Toen wij ons eigen gezinnetje hadden, werd het kamperen verder gezet, maar dan wel meestal in Zuid-Frankrijk. Met stabielere temperaturen en zeker met een proper en uitgebreid sanitair. Onze eerste kampeerjaren waren met een tent.

Toen de Israëlieten uit Egypte naar het beloofde land trokken na honderdtallen jaren van slavernij, verbleven ze ook in tenten. Het was een tocht van 320 km die volgens sommigen wel in tien dagen kon plaats-

gevonden hebben. Ik denk dat dit een beetje overroepen is, wetende dat heel die groep wel zeker meer dan 2.000.000 mensen telde, waaronder ook kinderen en oudere mensen. Het duurde in realiteit wel 1,5 à 2 jaar vooraleer ze de eerste keer aan de grens kwamen van het beloofde land. Mozes zond in opdracht van God, twaalf verspieders uit om aan te tonen dat dit wel degelijk om het land van melk en honing ging. Ze verspieden 40 dagen dit land en kwamen met ongelooflijk grote en mooie vruchten terug.

Maar tien van de twaalf mannen wilden na hun tocht het beloofde land niet binnentrekken. De moed zonk hen in de schoenen (of beter sandalen), na het zien van de

Doordat ze God niet vertrouwden, hebben ze in plaats van 2 jaar uiteindelijk 40 jaar gekampeerd in de woestijn. Stel je voor.

door zijn broers aan Egyptische handelaars. Uiteindelijk werd Jozef aangesteld als onderkoning van Egypte. Later werd hij weer met zijn ouders en broers verenigd in Egypte

“God, de Schepper van hemel en aarde, neemt genoeg met een klein tentje, als Hij maar bij zijn mensen kan zijn.”

Enakieten: “Ook zagen wij daar de reuzen, Enakieten, die tot de reuzen behoren, en wij waren als sprinkhanen in onze eigen ogen en ook in hun ogen.” (Numeri 13:33).

Maar om eventjes terug te keren naar Egypte, vóór dat het Joodse volk door de woestijn trok. Eerst had het Joodse volk het in dat land heel goed. Jozef, één van de zonen van Jakob, werd als slaaf verkocht

zelf. Dus die beginperiode was voor het Joodse volk ideaal. Later werden ze door een nieuwe farao onderdrukt. Eerlijk gezegd was ook God op de achtergrond geplaatst in hun leven. De tijden zijn niet

veranderd. Als we het goed hebben, hebben we God niet nodig. Als het verkeerd gaat, geven we God de schuld...

De mens heeft altijd weer de neiging om God te vergeten, meer nog: om zelf god te spelen en God opzij te zetten. Het is uiteindelijk telkens Hij die de eerste stap weer zet. Gods bedoeling was en is nog altijd: **een relatie opbouwen met ieder mens.**

Het Joodse volk riep uiteindelijk

beeld uitroepen tot hun god.

Eventjes heeft God overwogen om niet langer in hun midden te wonen. Maar in Exodus, hoofdstuk 33 staat:

"7 Mozes sloeg steeds buiten het kamp, op ruime afstand ervan, een tent op; hij noemde die tent de ontmoetingstent. Ieder die de HEER wilde raadplegen, ging naar de ontmoetingstent buiten het kamp.

8 Telkens als Mozes zich

Maar sinds de dood en opstanding van Jezus Christus gaat de Heer nog een stap verder. Het voorhangsel, het dikke gordijn, dat een scheiding symboliseert tussen God en de mens, in de tempel scheurt bij Jezus' sterven van boven naar onder. Omdat Hij onze zonden op het kruis bracht, werd die scheiding weggenomen.

Hij wil nog steeds in ons midden zijn, maar komt nu zelfs in ons wonen. Tenminste als we het offer van onze God

"Als we het goed hebben, hebben we God niet nodig. Als het verkeerd gaat, geven we God de schuld..."

tot God en via Mozes worden ze uit hun benarde situatie gered.

Het eerste wat God vraagt aan Mozes, is om een tent te bouwen voor Hem, zodat Hij in hun midden kan wonen. De twaalf stammen van Israël werden telkens ingedeeld rond de tabernakel. Want zo heette die tent, wanneer ze in de woestijn enkele dagen of zelfs maanden halthielden. God was op die manier letterlijk in het middelpunt van hun leven. Mozes kreeg op de berg de richtlijnen voor het oprichten van deze tabernakel. Maar ondertussen waren de Israëlieten weeral de verkeerde kant opgegaan. Omdat ze te lang moesten wachten, volgens hun idee, maakten ze een beeld, een gouden kalf en hielden een decadent feest waarbij ze dat

erheen begaf, gingen allen voor de ingang van hun tent staan en keken Mozes na tot hij naar binnen was gegaan.

9 Zodra hij in de tent was daalde de wolkkolom neer, en deze bleef bij de ingang staan. Dan sprak de HEER met Mozes."

Voor de grote tent, de tabernakel, opgericht werd, ontmoette Mozes zijn Heer in een klein tentje. Beeld je in: God, de Schepper van hemel en aarde, neemt genoegen met een klein tentje, als Hij maar bij zijn mensen kan zijn.

Wanneer ze later al een hele tijd in het beloofde land wonen, wordt onder koning Salomo de tabernakel vervangen door een tempel.

accepteren en toegeven dat wij op eigen houtje niet bij God geraken.

Als we straks weer gaan kamperen, gaat God ook met ons mee omdat Hij nu in ons woont. Maar Hij is niet alleen op de camping aanwezig. De Heer Jezus woont in ieder, die Hem aangenomen heeft als zijn Verlosser. Hij is heel dicht bij ieder die Hem toelaat in zijn leven.

*Wil je dit ook ervaren?
De deur staat open ...*

Yvan Thomas